

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre . . . . . 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő szállása:
 Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közigazgatási és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagybbrhirdetéseknél alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

politikai, közigazgatási és társadalmi lapra.

A második évnegyed mult hó végével letelvén, felkérjük évnegyedes és féléves előfizetőinket megrendeléseik minél előbbi megújítására, hogy a jelen mozgalmas időben lapunkat fennakadás nélkül kézhez kapják.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. — kr.

Fél „ 3 „ — „

Negyed „ 1 „ 50 „

Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése csak 5 kr.-ba kerül.

Az előfizetések a „Nemere szerkesztőségéhez“ czim alatt Brassó, nagy-piacz 223 sz. alá küldendők.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Brassó, 1872. jul. 13.

Képviselőjelölés.

Minekutána a központi bizottság f. hó 21., 22. és 23. napjaira kitűzte a választást, — elérkezett az ideje, hogy jelöltjeinket mi is fölállítsuk.

Több nap óta folyó előleges értekezlet után, ma d. e. 11 órakor számosan összegyül-

tünk a román kaszinóba, és ottan a brassói testvéresült magyar-román-német párt egyik jelöltjének Tisza Lajos közlekedési miniszter urat egyhangulag és nagy lelkesedés közt kikiáltottuk. —

Mivel azonban itten két képviselő választatik egyszerre, hátra van még a második jelölt fölállítására.

Ez iránt is tisztában leszünk ma vagy holnap és azonnal közhírré fogjuk tenni.

Senkinek több oka nincs, mint nekünk, panaszkodni a szászok kizárólagos és elnyomó politikája ellen. Épen azért semmi sem lett volna jogosultabb, mint olyan férfit állítanunk fel, a ki a sok méltatlanságot velünk együtt átszenvedte és mindenek felett helyi sérelmeink orvoslására működne az országgyűlésen.

Mi azonban legyőztük méltatlankodásunk felemelkedő hangjait; fölilemelkedtünk a különben elég fontos helyi viszonyok látkörén: és kijelöltünk egy olyan férfit, a kinek jóakaró figyelmétől ép oly sokat remélhetnek a szászok, mint mi. Kijelöltünk egy oly férfit, a ki mint ő felsége tanácsának tagja, még legnyilvánosabb sérelmeink esetében is sokkal inkább a kiegyenlítést, mint az elégtétel szerzést fogja feladatának tekinteni.

Brassó magyar, román és német polgárai oly politikai érettségnek, oly önmérséklésnek adták jelét ezzel, a mely ellen hasztalanul fognak szót és nyomdafestéket pazarolni a szász privilegiumok bálvány imádói.

Számtalanszor elmondották már a szász urak, hogy ők semmit sem kívánnak az egyenjogúság határain kívül. Itt van az alkalom megmutatni, hogy rábizzák e érdekeiket egy oly férfira, a ki helyzeténél fogva valóban nem is pártolhat kiváltságokat.

Számtalanszor hirdették loyaltásokat a fentálló rendszer iránt. Itt az alkalom, megmutatni, hogy a kiből ő felsége megbizott, megbiznak ők is.

Mi részünkről, magyarok, románok, németek, — egy szívvel kiáltjuk:

Tisza Lajos miniszter ur, mint városunk és vidékünk jelöltje éljen!

Horvát ügyek.

A horvátok között az elentétek ki vannak egyenlítő. Az országgyűlésen azonban a fölirati vitát megelőző tanácskozások majdnem veszélyeztették a kiegyezést. A pártok élesen állottak egymással szemben. Az unió-párt bizalmatlanságot akart szavazni. Az elentétek már annyira megijesztették a béke barátait, hogy az országgyűlés fölslatásáról is kezdtek beszélni, mit még inkább növelt az, hogy nem tudván a pártok megegyezni, egy alkalommal gyűlést sem tartottak. Az egyetértés azonban végleg nem hagyta el a pártokat, mert újabb táviratok szerint az elentétek ki vannak egyenlítő. A kifogás alá eső pontok kihagyattak a felirati javaslatból, és az országgyűlés e hó 9-ikén a feliratot en bloc elfogadta.

Brassó, július 12.

Modern törekvések s azok hatásági támogatása.

A gazdasági javak termelése, az őstermelés, a műipar, kereskedelem s az összes nemzetgazdaság nélkülözhetlen alapfeltétele a „tőke“ társadalmi káros következményei nálunk is mutatkoznak, mely társadalmi következmények eo ipso eredményezik a munkás-osztálynak a tőkebirtokosoktól rabszolgai függését, s megalakítják a tőkebirtokosok s a nem tőkebirtokosok modern „cast“-ját.

Ezen következmények önmagukban — miután a socialisták e tekintetbeni elveit nem osztjuk — nagyon is természetszerű nemzetgazdasági ok eredményei, a legprimitívabb, mint fejlettebb nemzetgazdasági viszonyok mellett mutatkoznak; s ha a tőke szaporítás egyesek, vagy ipar, s bármely productív irányu jogi személyek, testületek által az erkölcsi tekintetek, a méltányosság, s a nemzetgazdasági korlátok határai között gyakorolattatik, s nem a nyereszkedési vágy tulkapásain alapul — természetszerűnek tűnik fel.

TÁRCZA.

Egy régi történet.

(Folytatás).

Ott állt előttem Vilma anyjának sirja; neve egyszerű fakerezsztre volt felírva, mely a sok ékes sirkő között majd nem elenyészett, de ki sem térdelt előtte. — Senkit sem lehetett látnom.

A méla hold egy vékony ködfátyol mögé rejtőzött el. Halvány, vizenyős világa, mely gyengébb volt, sem hogy az óriási fák sötét árnyékait megvilágíthatta volna, a kertben minden keresztre, kő- és márványemlékre kísérteties fényt hinte.

Csendes borzadály futotta át egész valóm, midőn észlelt nem érve érkeztem oda.

Csitt! amott valami sötét árnyék mozog.

Nesz nélkül közeledtem feléje.

Egy nagy sirdomb előtt, melyre több kicsiny fakerezszt volt tűzve, egy női alak feküdt aláguggolva és halkán ezt nyögé:

„Fiam, kicsi Jenőm! kedves, drága gyermekem!“ zokogta csöndesen.

Térdem reszketni kezdett.

A hold lassanként előbujt a felhők megől és világos fényt vetett az alakra.

Ez a nyirkos földet oly gyöngéden csókolgatta, miként anya szokott alvó gyermeke homlokára csókot lehelni; aztán térdeire állott és két kezét a sirnak porhatag kerítésére támasztva, fel az égre nézett.

Vilma arcza volt, de alig ismertem reá. Oly halálápadt volt! Nagy szemével merőn nézett s azokat sötét gyűrű vette körül.

De mihelyt így a néma holdhoz föltekintett: halo-

vány arczáit pir futotta el és nehéz könyecseppek hullottak rajtok végig s szép vonásaiból végtelen fájdalom és leirhatlan szeretet tükröződött vissza.

„Drága gyermekem!“ sohajtá halkán, „kedves kis fiam! mamád eljött megint, de most sem hozott neked virágot. A szép ibolyák, miket úgy szerettél, édes anygalkám, ah! a szép virágok is meghaltak. . . . Kinek mosolygasz te most, édes gyermekem? Szeretnek-e téged az égi angyalok ott fenn olyan nagyon, miként anyácskád tégedet szeret? — Oh szűz Mária!“ folytatólag hangosabban, kezeit szenvedélylyel ég felé emelve — „beszélj neki édes anyjáról, ki őt oly nagyon, oly végtelen szereti és mondjad, hogy az ő gyermeke, nem pedig . . . . . oh, mondd neki, hogy az ő gyermeke . . . . .“

S akkor nevemet hallám kiejteni, de nekem ugy tetszett, mintha bennem valami hirtelen örökre meghalt volna; borzadály hatotta át minden idegemet és jég-hidegség fagyaltta meg keblem belsejét.

Aztán szép csöndesen hozzája léptem s kezemet vállára téve, szólék: „Jer, édes Vilma! én haza vezetlek, jöjj, még meghűtöd magad; én . . . .“

Nyugodtan mondtam e szavakat, de mégis éreztem, hogy hangom reszket; tovább nem tudtam szólni, mint ha torkomba elfojtott könnyek szivárogtak volna.

Ijedten fordult meg s mereven nézett arczomra; aztán fölkiáltott: „Jézus Mária!“ s azzal a hideg földön összerogyott.

* * *

Vilma szegényes ágyában feküdt. Mióta a temetőből elhoztuk, nem tért vissza eszmélete. Két nap telt el azóta. Az orvosok, kiket hozzá hittam, reményvesztetten rázták fejüket.

Folyvást ágya mellett ültem, daczára hogy magam is alig voltam teljesen eszemenél; mégis az oda hívott

ápolónőnek szorgalmasan segítettem a jeges borongató elkészítésénél.

Vilma szekrényében új lenruhát kerestem; itt egy csomagot találek, melyre nevem volt felírva.

Benne több írott lapot láttam.

Az irat kezdetén a szavak majd nem olvashatlanok voltak a rájuk hullt könyök miatt.

Ezt olvastam belőle:

„Hozzad írom e sorokat, ki szerettél engemet, miként én szeretlek téged s kinek joga van, hogy engem megítélj.

„Szegény, nagyon szegény leány vagyok s végtelen sokat szenvedtem.

„Te talán már el is feledtél engem.

„Egy egész évig nem hallottam rólad s szüleidet nem láttam. Azt sem tudom, hogy most hol laktok.

„Senkim sincs a nagy világon, ki pártfogolna s anyám oly nagyon beteg és oly nagy inségben szenved.

„Egy napon semmit sem szereztem.

„Anyámnak még csak száraz kenyere sem volt.

„E ház földszintén egy férfi élt, kinek jótékony-ságáról való hire hozzánk is eljutott.

„Nevét elhallgatom előttem. Minek a szerencsétlenséget egy eredménytelen boszúval tetéznéd?!

„Kopogtatok ajtóján.

„Belépek. Szemeim könnyeztek.

„Anyám haldoklik és nincs egy darabka kenyere-rünk! — szólék zokogva.

„A nagylelkű úr kézen fogott s több szobákon átvezetett.

„Minden gyanakodás nélkül követtem őt. Az ajtókat utánunk mind bezárta.

„A végső szobában maga mellé ültetett s azt mondta, hogy szép vagyok.

„E perczen egy benső hang keletkezett bennem,

De nem természetszerű, a jog és közbiztonság építésében fentartására hivatott testület hivatalos kötelem, s társadalmi törekvése egyes, vagy tulságos nyereszke-
dési vágyból consortiummá alakult egyéneket, a jog és hivatalos kötelezettség határain kívül szennyes, a munkás-osztály érdekeit, létfenntartását végveszélylyel fenyegető törekvéseikben hatóságilag, a visszélések tény-
leges, s hivataloszerű segítése által gyámolítani.

A nyereszkeségivágy hatósági támogatására, a nemzetgazdasági munkák tüzetes áttanulmányozása mellett is, még az ily törekvéseket a „truck és cottage“ system legégbekialtóbb zsarnokoskodásában tulságig vitt angol nemzetről sem találunk, — nem a mivel világ leganyagiassabb népe — az amerikaiaknál. Az ily törekvések gyámolítására iniciatívája, Brassó város és vidék ns. tanácsa kizárólagos érdeme, miután hatósági támogatását az egyén cselekvési szabadsága jogositatlan korlátozásával, legnagyobb mérben vitte tulságokig.

Lássuk a tényállást!

A Bassóvárosban lakó építésmesterek nyereszke-
dési vágyból consortiummá alakulva, közelebről tartott gyűlésekben közakarattal elhatározták, hogy építészegedekeket, s az e szakmához szükséges munkaerőt csak bizonyos, általuk az egyén képessége s munkaerejéhez képest meghatározott összegért fogadnak fel s látják munkával el, a consortium egyes tagjainak megtiltván e limitált munkadíjon felül az építési személyzetet díjazni, s oly egyéneket, kit a consortium munkával ellátni nem akar (természetesen ezek magyarok és románok) foglalkozást bár csekélyebb díj mellett is adni.

A democratia, s a jelenkori társadalmi törekvések ama szép, magasztos elve: „kinek kinek képessége, s minden képességnek munkája szerint“ a brassai építész urak által a szegény munkás osztály létfenntartása megsemmisítésével létesített limitációval — mellőz-
tetett. —

E törekvése ellen a brassai építész uraknak, jól lehet minden egyes munkaképességéhez arányosított munkadíjt követelni jogositott — semmi szavunk; de igen is felhívni kívánjuk a közvélemény és kormány figyelmét a brassai t. városi és vidéki tanács által követett, s jelenben is gyakorolt azon jogtalan eljárásra, hogy e város építő-mestereit nyereszkező, speculativ izü törekvéseikben hatóságilag, és ténylegesen gyámolítja az által, hogy a vasuti föld és épület munkákat dolgoztató olasz és más idegen építésmesterekre hivatalosan oly pressiót gyakorol, minélfogva azok tartozkodnak oly egyént, kit a brassai építész urak munkával ellátni vonakodnak, ha náluk munkát keres, munkával látni el. E hivatali pressió közkeleten kívüli, s jogositatlan elvét annyira merész üzni, mikép az egyes építészegedekeket hivatalos hatalma egész súlyával kényszeríti a brassai építész uraktól fogadni el, az általuk

meghatározott munkadíj mellett munkát, vagy éhen halmi meg, mert más hatóság határain dolgoztató építész-mesterekhez szegődni, miután ha eltávozni akarnak utvelet, szomszédai bizonyítványt ki nem állít, kiállítani nem enged, s a bizonyítvány nélkül eltávozni akarókat visszahozatással fenyegeti — képtelenek, és így az egyének cselekvési jogosultságát megszorítva, testületileg és hatóságilag zsarol, s az egyes munkások működési tevékenységét, egy nyereség vágyó consortium szennyes határozatától tévén függővé — a rabszolgaság egy modern nemét alapítja meg.

Módunkban állott egy derék, becsületos, munkaképes építész-segéd e tekintetbeni lamentatióit végig hallgatni, ki, miután a brassói tisztelt építész uraktól, jóllehet az építési munkákban teljes szakképzettséggel bír, munkát nem kapott sem részére az elmenésére okvetlen szükséges szomszédai bizonyítvány ki nem állított, kétségbeesetten lotott — futott, fiához — fához, tanácstól tanácsra, onnét a szomszédaihoz, s rimánkodva esedezett pár sor bizonyítvány kiállításáért, hogy más helyen munkához juthasson. Hasztalan! a hagyományos basaság, a jogosultságot, az egyén cselekvési szabadságát nem tisztelő önkény, bár tudomásával van az, mikép senkit büntett elkövetésén kívül cselekvési szabadságában korlátozni a törvény által meghatározott eseteken kívül nem szabad, és hogy az ilyes cselekvény, mint büntetésreméltó a btk. szabályai alá esik — kérelmes munkás kérését, akkor a midőn nem kérni, de követelni lett volna jogositva, a letartoztatási ok nyilvánításán kívül — megtagadta.

E derék munkásnak pedig 4 gyermeke sir kenyér után, maga és családja munkaképessége mellett éhhalálnak van kitéve, vagy koldulásra kényszerítve egy hatóság önkényes és törvénytelen eljárása miatt, melynek sokkal inkább kötelessége az ilyes büntetésreméltó cselekvések meggátolása, mint elkövetése. Hiába! a ns. tanácsnak az országos törvényekkel szemben is — tendenciájával következetesnek kell lenni; tendenciája pedig nem a jogállapotok biztosítása és szilárdítása, de az országosan és törvénytelen hozott törvények „ad acta“ tételében áll.

Ott, hol egy hatóság a törvényekkel szemben ily cselekvényeket enged meg magának, s ilyeneket nyíltan üz, s az egyén legszentebb jogait teszi kérdéssé, törvények iránti tiszteletről szó nem lehet, s ha nyíltan ily cselekvényeket merész, melyeket és minő mértékben merészelt — titkon!?

A törvénytelenések egész sorozatát tettük és tesz-
szük fel a tekintetes városi és vidéki ns. tanácsról akkor, a midőn az századok óta — az államjog és állam-
eszmé rovasára elkényeztetett, a privilegiumokba fullasztott száz nemzet specialis érdeke forgott és forog fenn; de hogy a törvénytelenések üzésében annyira mehesen, s tapintatlanul hagyományos tendenciájával annyira

mely azt sugta, hogy — szaladj! E férfi arcza hirtelen utálatossá lett előttem s félelmet támasztott fel bennem. Hanem az, a kiért koldulni mentem, éhes volt és beteg.

„Mégfogta kezeimet. „Az ön anyjának, édes leányom! semmi hiánya sem lesz jövőben. Nem vagyok ugyan dúsgazdag, de mégis jutni fog vagyonomból anyyi, hogy önökkel jól cselekedhetem. . . . . Ön igen jól tette, édes leányom! hogy hozzám jött!“

„E szavakra igen élénken emlékezem, minthogy azok szivemet lángba borították. Pirultam önmagamtól, hogy a jó ember iránt gyanut mertem emelni. . . .

„Ah, drága barátom! a mit itt olvassz, az tökéletes igazság.

„A jólelkű férfi megmozdult üléséből. Azt hívé, hogy fel akar állni, hogy a megígért segélyt nekem átadja; nyugtalan valék, mert anyám csak egyedül volt kis szobájában.

„Akkor nagy hirtelen a durva, erőszakos ember két karomat az övével csipőmhez szorítja. Rémületemben kiáltani kezdtem. . . . .

„De csak egyetlen egyszer kiálthaték, mert szemtelen száját égve nyomta ajkaimra.

„Akkor még erős voltam; tusakodni kezdtem vele. Isten bizonyos érzettel áldott meg minket — nőket — mely a veszélyt előre sejteti.

„Semmit sem tudtam. De azon borzasztó pillantásban, mely esetemet megelőzte, minden tiszta lett előttem.

„A nyomorult elsápadt és ordított. Durva arczát az enyémhez nyomta, égő lehellete majd megfojtott.

„Hatalmasan álltam ellene.

„Dühösen hörgött. Vérmes szemgolyói kiemelkedtek gödreiből.

„Térdre hullt előttem . . . . . azt hívé, mentve vagyok.

„De ő ismét felállt mint egy veszett állat tajtékzó dühvel és szitkozódva. Összeszorított öklével háromszor ütött mellemre.

„Úgy rémlett, mintha a halál vonult volna el szemem előtt.

„Azt még most sem tudom, miként jutottam szál-
lásomra.

„Tizennégy napig voltam beteg s a halállal küzdöttem.

„Midőn ismét eszméltre jöttem, idegen emberek álltak ágyam körül.

„Anyám meghalt s már nyolcz nappal azelőtt el is volt temetve. . . . .

„Istenem! hát így lehetek-e büntetésre méltó? Szerencsétlenégetem teljesen nem is ösmertem!

„Csak ama férfival folytatott küzdelemre emlékeztem, mely egy majd nem halálos ököl-ütéssel végződött. Ennyi az egész. Üdvömrre mondom, ennyi az egész, mire emlékezem.

„És még erről sem szóltam soha.

„Birhatunk-e tehát mi nők az ész és ösztön kettős emlékezőtetségével? Én csak egy rohamos megtámadásra emlékszem s még sem panaszkodtam a miatt senkinek.

„Bizonyos megnevezhetlen szégyenérzet soha sem engedte kimondanom nevét. Nem is mondtam ki soha. Miért?

„Ott maradt lakásán tovább is jóltevő embernek tartatva. Bűnös tette után tovább ült ott még négy hétnél, mintha azt akarta volna tudtomra adni, hogy tölem mit sem fél. Aztán elúszott. Többet soha sem láttam.

(Folytatása következik.)

következetlen legyen, hogy az egyén elodázhatlan, s magával az egyénnel született sérthetetlen jogait se tisztelje — s azok közérvényt kétségessé tegye — ezt előlelete után sem tettük fel. Ez nem következetesség, ez annál sokkal több . . . .

A törvénytelenések, és az országos törvényvel szemben opponálás helyett, sokkal előnyösebb és háládatosabb tér lenne a ns. tanácsra nézve, idejét, figyelmét és munkásságát a város közérdekü hiányai kipotlása és kiegészítésére fordítani, mint p. o. az egészségügyi politia — mely téren a város büzhödt utczái miatt igen sok kívánni való forog fenn. De ez csak pium desiderium marad ad ultimum!

Tudomásunk szerint a m. k. belügyminiszterium egy ilyen az egyén cselekvési szabadságát sértő eljárásról értesített fog, ez esetben jogérzetétől megvárjuk, mikép a szoros törvényesség terére állva, az ilyes testületileg eddig büntetlenül üzött törvénytelenések végét szakítandja, s a közrend és csend fenntartására hivatott testület kicsapasait tudni fogja a törvény medrébe visszatereelni, s az állam belbékéje s rende meg zavarását egyes egyéneiben nem törendi meg.

Szilárd és biztos jogi állapotok csak ott lehetnek, s a gyakorlati jog szolgáltatás csak ott valósulhat, hol a törvények nemcsak meghozatnak, de végre is hajtának, külömben illusoriussá válik ugy az országos törvénynek érvénye és kötelező ereje, mint azok végrehajtása.

E közkeletü jogi maxima gyakorlati s szószzerű alkalmazása s érvényre emelése miatt, a fejlettebb jogélettel bíró, a miveltség magasabb niveauján álló népek imája: „anyagi igazság jöjjön el a te országod“ — való-
sítottatni fog. Z.

Megválasztott Deákpárti képviselők.

230. Pisuth István Esztergom város.

231. Urházy György Zsibóváros.

232. Gróf Bánffy György Dobokamegye.

Ellenzéki képviselők :

125. Papp György Szilágy-Cseh.

126. Lukács Ignác Szabolcsmegyé.

Választási dolgok.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Magyar Polgár“ 150-ik számában azt táviratoztatja magának, „hogy Dr. Cseh Károlynak nagy többsége volt, de a választás harmadnapján a kormány-párt (?) által provocált verekedés folytán a választás felfüggesztetett.“

Ily szembeszökő, a valósággal tökéletesen ellenkező állítások az embert csakugyan felháborítják. Hiszen Háromszéken mindenki tudja, hogy Tisza Lajos folytonosan az első naptól fogva 7—800 szótöbbséggel birt — s azon nagy többséget (mit a balpárt vért fagyaló teltlegességei által előidézt) a választás felfüggesztésekor is birta; ámbár ezért jobbpárti községet elzárt az ellenzék a választás színhelyétől. Hisz épen a nagy és biztos veresége a balpártnak idézte elő azon vérengző magaviseletét az ellenzéknek.

Kovácsnán július 8-ikán.

Egy szemtanu.

Terrorizálás a kézdi-vásárhelyi választásnál.

Kézdi-Vásárhely, július 9.

Nincs rettenetesebb ország, város vagy falu, mint a melyben ez a comandó szó: oltsd ki a gondolatot az agyban, fojtsd meg az érzést a szivben! Kézdi-Vásárhelyt pedig ehhez hasonló reglama ütötte fel hét feji sarkány fejét; — az egyik félnek, mely a kiképzett, értelmes tisztviselői kar, a tisztességes birtokos és világot látott kereskedő, iparos testület, csak azért, mivel kiválóan Deákpárti, visszatompított gondolata agyába, visszafojtatott nemes érzelmé becsületos szivébe s így az országgyűlési követválasztáshoz szólani ma nem szabadott, míg a szólbál fél, a hetek óta tartó féktelenkedési üzésére, ma is feljogosítottnak mutatta magát.

A sok tekintetben életügyességet, finom tapintatot tanusított főispán, az itt keresztül viendő követválasztásban előre erélytelennek ismerve önmagát, az ő látta és hallatával történt meg városunkban az, hogy a főkortések, kik közül vannak a város hivatalnokai is egyszersmind, bebarangolták a jobbacska zsindeyü házfödél alatt lakó választó polgároktól, majd a fedetlen kunyhó lakójáig többször a várost, — izgatva és bujtoztatva minden élő lényt. —

Főfő kortesök többször szólbáli gyűléseket tartott,

itatott, étetett és mészáros kését aczéljához fenne, nyíltan fenyegetődött, miszerint százszorosán jaj annak a szerencsétlennek, ki mást merészel városunkban követül választani, mint a kit ő parancsol; — a főkortes muszka apródjai fennen hirdették, hogy a ki jobboldali követet óhajt, az előre költözködjék ki a szomszéd falu felé téglát vető cigányok közé, mert különben jaj neki! Ezek a békés polgárokat egymás ellen lázították, ingerelték, családok és egyesek célba vett kiviteli szándokát kifirkészve, előlegesen megrontották, szennyes eljárásaikban a főfő kortes kihívó gögijére és orosz-láni véres fenyegetődzéseire hiven támaszkodva. Felzavarták ezek és szívben elkeserítették a legkiválóbb családokat, gúnyiratok által imígy csufolva ki: „Ti honáruló családok, ugy-e a honáruló minisztereknek és főispánnak, rablásból épült fényes termeitekben szállást adtok? Vigyázzatok; mert azért megfizettek, házaikból kő kövön nem marad stb.“

Ezen csakis érintett — de kimerítőleg elmondani nem birhatott aljas bujtogatások, fenyegetődzések és gúnyiratok eredményezték azt, hogy a kir. törvényszék tiszteletre méltó, a városi tanács jobb gondolkodású tagjai, a világ járását értő becsületes kereskedő és szorgalmas iparostestület jobb polgárai, a választó urnától ugy visszariadtak, miszerint nem volt a városban tiz ember található kik a választó gyűlésben felállásokkal kimerjék jelenteni, hogy nekik elhatározott akaratjuk jobboldali követet is léptetni fel, mint azt, ezelőtt több hónapokkal hirlapilag hirdették.

A fő kortes minden áron győzni akart, vak és vad erőszakoskodásával elnémitotta azokat, kiknek fejökben egy milliószor több értelem, szívökben ugyanannyiszor nemesebb érzelem él honunk boldogítására vonatkozólag mint az ők üres fejükben. Nem engedték e kezét fogott kegyetlenek, hogy városunk a maga dolgát keblileg igazítsa el a legsikeresebben, mert maguknak tulajdonították azon jogot, melyre legkevésbé képesek, t. i. fenntartani a rendet, csendet és igazat szolgáltatni a városnak.

És most az olvasó t. közönség kérdezheti: hát kicsoda az a kézdi-vásárhelyi főkortes. Személyes megnevezését hagyjuk nyugalmas időre; most csak annyit említünk meg, hogy az ő, ki hálásan vissza emlékezőn arra, hogy megválasztatottjának néhai atyja hadnagy korában 25-öt méretett, vagy zum arest záratta az ő becsületes néhai atyját azért áldozatát hozta meg a dicső utódnak; csak is ezen nagyszerű érdeméért választatta honatyának azt, ki a mult hongyüléseken bölcs hallgatásával Kézdi-Vásárhelynek a nagy semmit beszerezte, meg azt ki hirlapilag lemondott a követségről azon indokból, mert semmit kinem tudott vinni a város javára; meg azt: ki Kézdi-Vásárhelyt minden névvel nevezhető kül birtokait elárvereztetvén s kéz alatt tán? a belsőt is, Pest körül vásárolt jószágot, hol állandóan lakni szándékozik, mint maga mondogatja; meg azt, ki ha most mint követ eltávozik soha sem fogja nyájas képét választó polgártársainak mutatni, még fő kortesének sem, ha csak ez megint valami országos baloldali nagy gyűlésre fel nem mászkál Pestre. Egyebekről máskor. *) Egy választó.

Udvarhelyszékről különböző táviratok érkeznek. E hó 8-ról szóló táviratok szerint Orbán Balázs és Ugron Gábor 1000 szavazattal előnyben voltak. 9-éről már így beszélnek: Ugron Gábor 4479, Orbán Balázs 4476, Török Albert 4380, Bethlen János 4272 szavazatot kapott.

Általános többség nem lévén új választás lesz szükséges. —

Kolozsvár július 6-án.

A közel mult napokban oly eseményeket éltünk át, hogy csak nem lehetetlen volt politicusnak nem lenni. — A követválasztási mozgalmak életerős hullámai, társadalmi életünk minden rétegét annyira felkavarták, hogy városunk képe hasonló volt a zajgó tenger hullámos felületéhez. — Gazdag és szegény, ifjú és öreg, az utolsó mester-inas mint az első iparos egy forma buzgósággal igyekeztek tartozásaikat leróni, szóval: az általános áramlat alól senki sem emancipálhatta magát. — Sorompóba állott mindenki, elhatározó fontosságot tulajdonítva a választásokat megejtő napnak. — Városunk polgársága igen jól fogta fel hivatását, midőn abban a meggyőződésben élt, hogy nem emberek, hanem elvek felett kell ítéletet mondani. — És következett a nagy

fontosságú nap július 4-ike. — Kora reggeltől fogva élénk nyüzsgés mozgás volt észlelhető mindenütt. — A pezsgő élet elárulta, hogy városunk nagy napra virradott.

A tanácsház előtti tért a nagy esőzés daczára óriási néptenger lepte el, mely apróbb csoportokba oszolva, a vélemény különbségek szerint, feszült érdekeltséggel várta a nagy nap eredményét. — A szavazás reggeli hét órakor kezdődött meg, és szakadatlanul folyt estéli hét óráig, midőn a bizottmány elnöke kihirdette az eredményt, melyszerint Péchy gróf és Hajós János nagy szótöbbséggel képviselőkké választottak. — Városunk nem is tehetett máskép. — Ezen tényre csak következetességét mutatta meg. — A városunkban megejtett választás új bizonyossága annak, — hogy az ellenzéknek azon kortes fogása, melyszerint lépten nyomon szereti hangoztatni, hogy az igazi magyarság gyújtó pontjai az ipar, kereskedelem, intelligencia helyei a városok ellenzéki szellemiek, — nem egyéb alaptalan ráfogásnál, melyet a mindennapi tények oly hangosan czáfólnak meg. — Hazánk irányadó városai igen csekély kivétellel sorakoztak a Deákpart zászlója alá, mely egyedül képes kényes helyzetünkben biztos diadalra vezetni.

Mily megfeszített erővel munkálkodott egyfelől azon, hogy az általa megteremtett alap megvédessék mindennemű megtámadásoktól, s ez működésének negatív oldala; másfelől pedig azon, hogy a megvédett alapon keresztül vigye azon nagy átalakulást, mely állami és társadalmi életünk minden terén oly szembe tünő eredményeket hozott létre. — Mondom, állami életünknek mozgó elemc, — a városi polgárság, — mely a munkát képviseli, csak saját érdekének megfelelőleg cselekedett, midőn azan pártra adta szavazatát, mely egyedül képes nekünk a munka előfeltételeit, a békét és a rendet biztosítani. Ezért üdvözlét Kolozsvár város polgárságának, mely e tényével újra a józan haladás, a semmit nem kockáztatás elvét irta zászlójára. — Magasan áll e zászló már is, oly magasan, hogy ellenfeleink alaptalan rágalmai nem érnek fel hozzá. — Diadalról diadalra vezet az elv és a nagy zászlótartó, ki az elvet személyesíti. — Minél nagyobb hódításokat teszen hazánk határain, annál biztosabbnak tartom én annak nyugodalmát, békés fejlődését, a polgárság anyagi és szellemi előhaladását. Hunfy.

A „Nemere“ magán távirata.

Köhalom július 13.

Köhalom-székbén e hó 11-ikén Kasper szász jelölt, Kossy Sándor magyar jelölttel szembe, képviselővé választott.

V e g y e s.

(Szegény Bauszner Guidó!) A szász nemzet Mesiássa, ki a szászoknak Németországgal való egyesítését jósolta és keresztül vitélet ígérte, — mint képviselőjelölt megbukott. Képzelmét, hogy mily csötörtököt mond jósolata, midőn az ön személyében táplált bizalom ennyire csuffá teszi. Profétát, üdvezítőjét csalta meg a szász nemzet. Ez nem jót jelent! Arra mutat ez, hogy van még a józan gondolkozásból — bármi csekély rész — a szászoknál, midőn méltatlannak találta érdekei képviselésére azon csepürágót, ki a magyar parlamentet jograblónak nevezte. Más is tette ezt; figyelmebe ajánljuk ez esetet, mint saját nemzetének figyelemzetését, ha netán kedves collegájának sorsára jut.

(A „Pesti Napló“) városunkból következő táviratot közöl:

A választók összeírásánál szokatlan a visszaélés; az összeíró bizottságtól hivatalosan kiállított névsorban ezer szavazattöbbségben volt az egyesült magyar román németpárt. Ezt látván a kizárólagosan szász többsége, fennebiekből annyi jogosult házbirtokost és régi szavazót töröltki, hogy most a speciális szászpart van négyszáz szavazattal többségben. A reclamatiók után a névsor nem volt nyilvánossá téve. Belügyminiszterhez számtalan indokolt panasz tétetett; még nem történt érvényes intézkedés, törvényhatóságaink hetvenkét ezer lakója jogainak védelmére, huszezer nyi szász fractió általi elnyomatás ellen. Belügyminiszteri rendeletek választmány által tekintetbe nem vétettek. Ha törvények megtartására hatályos intézkedés nem tétetik, nagymérvű zavaroktól tarthatni.

(A Honterus) ünnepély mult csötörtökön folyt le ép oly kedvező idő, mint nyomott hangulat mellett. Semmi élet, semmi kedélyesség nem volt. Gyászünnepélynek

inkább lehetett volna az egész nevezni, mint mulatságnak. A régi élénk színezetét, mely a Honterus-ünnepet Brassó város legszebb és legkedvesebb ünnepélyei és mulatságává varázsolta ezelőtt, ugy látszik nagy mértékben kezdi elveszteni.

(Egy politikai hír története.) Közelebb mindenütt beszéltek, hogy Ghyeczy Kálmán és Deák Ferencz közt egyezés jött létre, szóval a két politikus közt közeledés történt. Erre nézve a következőket beszél a „F. L.“: Deák Ferencz Rátóton meghült egy kicsit s a baj nem volt ugyan nagy, de elég alkalmatlan. — Eszébe jutott ekkor, hogy régi bajtársának: Ghyeczy Kálmánnak van ez ellen egy igen jó gyógyszere; fogta tehát a tollat s irt neki, hogy segítsen rajta. A levél receptje mellett küldetett, s így a rátóti posta megtudta, hogy ki irta a levelet, és pedig kinek. Ghyeczy Kálmán pedig a hogy megkapta a levelet, röktön sietett segíteni az öreg uron, ki politikai ellenfele ugyan, de mind a mellett igen jó barátja, s szintén receptje mellett küldött neki a mindig kezénél levő gyógyszerből. Ez természetesen az igmándi postán lett köztudomásúvá. Suttogtak tehát a két államférfi e gyors levélváltásán, s a suttogás messze elterjedt egész Pestig, hol aztán minden kis zizzenésre tudnak valamit.

(A Segesvári vasutvonal,) mint az „Udvarhely“ írja, már teljesen kész és csak berendezése van hátra; f. é. július 15-ikén fog a forgalomnak átadatni. — A Héjasfalva melletti állomás valószínűleg csak a Brassóig vagy legalább is a Köhalomig terjedő vonalrész elkészültével fog megnyitni.

(Baleset.) Hidvégen f. hó 9-kén egy magyar család, látva a sűrűn tornyosuló fellegetet, mezei munkáját elhagyta és haza felé sietett. Utközben a vihar utólérte őket és az elől menő apát a villám agyonsújtotta. A villanyfolyam bal vakszemén és derekán két lyukat fúrt, ruhája teljesen összeégett. A szerencsétlen család többi tagjainak semmi bántalmuk sem lett.

(A porosok) Ausztriának gyűjtötték meg a baját a jézsuitákkal. A kiüzetés még nincs kihirdetve s már is keresik a szállást az örökös tartományokban. Prágában eddig 73 telepedett meg, mindenik egy egy figyelmet valószínűleg növendéket hozott magával s 2000 frton vettek egy lakházat.

(Csapások Oroszországban.) Oroszország több részében a kolera borzasztóan pusztit. Így például Kiew városában az idén már 2000 kolerabeteg fordult elő, kiknek majdnem fele része meghalt. Az orosz sajtó ezen csapást egyhangulag a közhatalóságok, nevezetesen pedig az egészségügyi rendőrség kirívó hanyagságának tulajdonítja. A kolerajárványhoz még két más baj csatlakozott: a szárazság és tüzvészek borzasztó sokasága. A huzamos ideig tartott roppant tavaszi szárazság következtében számos vidéken a vetett mag ki nem kelt, a szántóföldek kopár parlagot tüntetnek elő, a patakok teljesen kiszáradtak s több hajózható folyón a fa és talp usztatást a víz csekélysege miatt már május elejével be kellett szüntetni. A tüzvészek Oroszországban már a járvány természetét kezdik ölteni, mely a melegebb évszakban rendszeresen beköszönt.

(Kifoltzott ember.) Amérikából nemrég egy szegény vasuti fűtő érkezett Párizsba, kit vasuti szerencsétlenség folytán csonkulásaiából egy angol orvos állított helyre s kinek fél keze és fél lába fa, fél szemüveg, orra homlokából van kitoldva, fél állkapczája ezüst szájpaplása kaucsuk s gyomra parafa. — A szerencsétlen mutogatni fogja magát s hir szerint Barnum szerződtette.

(Olcso építőanyag.) Egyik new-yorki lap a következő fufangot beszél el: Egy vállalkozó yankee, kinek a város közepén üres telke volt, a lehető legolcsóbban akart arra házat építeni. E czélból a lapokban hirdetéseket tett közzé, melyekben közhírré tette, hogy márványkockákat szivesen elfogad, ha azok egyik oldalukon simitvák; azokba lehet czímet, czéget emlíket, születési vagy halálzási napot, szóval mindent vésetni, a mi az illedelemmel nem ellenkezik. A szerencsés eszme föltalálója már annyi követ kapott, hogy belőlök nemcsak egész házat fölépítheti, hanem egyszersmind Amerika összes márvány fajait gyűjteménybe foglalhatja. E ház neve lesz a „halhatatlanság.“ Vajjon nem akad-e egy szomszédja, ki „reclamház“ neve alatt egy épületet emel, mely tetőtől talpig hirdetésekkel og állani.

*) A pártküzdelem heve élesen színezheti a lefolyt eseményeket, mikről csak ugy győződhetünk meg valójában, ha az ellenfélt is kihallgatjuk, — mire ezennel tért nyitunk lapunkban. Szerk.

Brassai áru-tőzsde július 12.

frt.		frt.		frt.		frt.		frt.		frt.		frt.		frt.		frt.		frt.	
Buza, tiszta 64 kupás köböl	10.40	11.65	Turó 6 vedre	3.40	3.50	Posztó, szederjes 3/4	1.80	2.20	tarka, dar. Nr. 3	4	5	6	Kalapot:						
" " elegy	7.40	8.00	" " uj	3.20	3.50	" mellértés 3/4	1.70	1.80	frt. 6	7.60	9.50	11.50	Kossuth	Nr. 1	2	3			
Rozs erdélyi	6.55	6.70	Sajt	3.20	3.50	" szürke szederjessel	2.25	2.25	fehér " Nr. 3	4	5	6	Klapka	Nr. 1	2	3	4		
" romaniai	5.20	5.60	Orda	3.00	3.20	" szederjes veressel	2.20	2.20	szürke " Nr. 3	4	5	6							
Kukuricza	5.20	5.70	Kaskavál oka	0.80	0.85	" szürke	1.60	1.80	frt. 7.60	8.80	10.50	11.50							
Árpa	5.00	5.60	Sóstej dézsája 16-17 okás	1.50	1.60	" buzavirágkék 3/4	1.80	2.00	egyszerű fehér drb. Nr. 3	4	5								
Zab, fekete	3.60	3.80	Vaj olvasztott teh. kup.	1.20	1.20	" kék 3/4	1.50	1.60	frt. 8.60	9.40	10.40								
" fehér	3.50	3.65	Hájszir kup.	1.15	1.20	" 3pecsétetes szed. 3/4	3.00	3.20	szürke drb. Nr. 3	4	5								
Haricska	3.00	3.40	Lenmagolaj kup.	1.06	1.10	" vörös mellértés 3/4	3.00	3.20	frt. 7.40	8.90	11.00								
Lenmag	10.00	10.50	Lábszir	0.86	0.86	" szürke	3.00	3.10	Gyapju pokrócz	Ord.									
Borsó fehér	10.50	10.50	Tej, bivalj	0.16	0.16	" natur-vörös	2.00	2.10	Bánati										
" fekete	10.50	10.50	" tehén	0.10	0.10	Abaposztók Nr. 1	0.60	0.60	Szöttes kék vörössel 7/8	19-20	kr.								
Lencse	8.90	8.90	Lenmagolaj kup.	1.06	1.10	" 2	0.64	0.64	" közepes	17-18	kr.								
Fuszujka	8.00	8.00	Lábszir	0.86	0.86	" 3	0.72	0.72	" forgácsos 3/4	34-36	kr.								
Kendermag	4.60	5.00	Tej, bivalj	0.16	0.16	" 4	0.74	0.74	Alsó rekli Nr. 0	1	2	3							
Mák	0.00	0.00	" tehén	0.10	0.10	keresztényfalvi	35-36	kr.	dezt. frt. 32	35	44	50							
Dió	0.00	0.00	Gyapju czurkán okája	0.00	0.00	roznyói	34-36	kr.	Gyermekharisnya Nr. 1	2	3	4	5						
Szilva, aszalt	0.00	0.00	" " fehér	0.90	0.90	bráni	42-44	kr.	dezt. frt. 3	3.40	4.00	5.60							
Köles	5.40	6.00	" " szürke	0.70	0.75	Moldon	55-67	kr.	Női harisnya kics. dezt.	frt. 12									
Pityóka, sárga	0.00	0.00	" " vör. fek.	0.85	0.90	Szederjes kék flanel	56-80	kr.	frt. 12										
" " kék	0.00	0.00	" " stógos fehér	0.75	0.76	" mellértés szürke	54-75	kr.	" nagy	13.50									
Kásák.																			
Gyöngykása mázsa	12.00	22.00	" " szürkés	0.65	0.65	" vörösmellértés	54-76	kr.	Férfi	7.00									
Árpakása	10.20	13.50	" " bárány mezőségi	1.10	1.15	" kék csikos	54-75	kr.	" ord.	4.00									
Sárga kása	10.50	11.60	" " havasi	1.25	1.30	" fehér	52-73	kr.	Kötélverő munkák.										
Lisztek.																			
Zsemlekása	15.00	15.50	" " feketé	1.20	1.20	" roznyói fehér	44-46	kr.	Szebeni nagy 1000 csomó	frt. 58									
Montliszt 00	15.20	15.20	" " szürkés	0.65	0.65	" kék	46-48	kr.	" kicsiny	53									
" 0	14.20	14.20	" " kalapos mezőségi	1.00	1.05	" csikos	46-47	kr.	Hámistrang hosszú 1000 drb.	103									
" 1	13.20	13.20	" " havasi	2.00	2.10	" vörösmell.	46-47	kr.	kurta	73									
" 2	12.20	12.20	Kecskeször, fehér	0.54	0.60	" szürkekékkel	46	kr.	Kötőfék dupla	133									
" 3	11.20	11.20	" szürke	0.40	0.45	Halinaposztó fehér	32-34	kr.	" egyszerű	78									
" 4	10.20	10.20	Marhaször	0.30	0.35	" fekete	34-35	kr.	Hosszu kötél okája	67									
" 5	9.20	9.20	Nyersbőrök.			" nat. kávészin	36-38	kr.	Kulacs 3 kupás	88									
Kukuriczaliszt.	5.80	5.80	Ökörbőr párja	30.00	36.00	" fest.	34-35	kr.	" 1 1/2	53									
Haricskaliszt.	5.60	5.60	Tehén	24.00	28.00	" szürke	28	kr.	" 1	33									
Korpa	2.60	2.60	Juh	2.00	3.10	Babavári fehér	60-64	kr.	" 1/2	27									
Szalona ó	44.00	45.00	Berbécs	2.80	3.40	" sötétzürke	62-64	kr.	" 1	19									
" " paprikás	46.00	48.00	" " czigája, párja	2.80	3.20	" fekete	65	kr.	" 1	19									
" " füstölt	48.00	50.00	Kecske és czáp párja	3.50	5.60	" kávészin	64-68	kr.	" 1	27									
Sonka csont nélkül	50.00	54.00	Gidó bőr	1.05	1.08	" világos szürke	48-52	kr.	" 1	19									
" csontos	45.00	46.00				Csuklya, kötése	30.00	ig	" 1	19									
Szalámi	70.00	72.00							" 1	19									

Piacunkon elkölt kukuricza 5000 köből. Rozs 1460 köből. Zab 500 köből. Tiszta buza 240, árpa 450 köből. Raktáraink el vannak látva törökbuzával.

HIRDETMEŊY.

A cs. és kir. hadtengerészethez, ideiglenes hadbiztosi növendékek gyanánt, fölvételnek olyan ifjak: a kik életkoruk 18-ik évét elérték, tanulmányukat a felgymnasiumban, felső ipartanodában, — Realschule, — esetleg kereskedelmi, vagy katonai akadémiában, jó sikerrel bevégezték; továbbá testi kifejlődöttségükönél fogva a hadi szolgálatra alkalmasak, és a fölvételi vizsgát a számtanból és német nyelvből jó sikerrel leteszik.

A számtani vizsga tárgyai:

A számok oszthatósága; a közönséges és tizedes törtek; hatványozás; gyökvonás, a leg- használhatóbb rövidítésekkel, viszonyok, arányok és ezek alkalmazása, lánccz-szabály; átlagos számítás.

A német nyelvbéli vizsga tárgyai:

Írásbeli fogalmazványok, biztosság és ügyesség a dolgok világos előadásában, a legújabb német irodalom kiválóbb termékeinek ismerete. Idegen nyelvekből azon mérvben fognak a pályázók megvizsgáztatni, a mennyire ezekben kikepezve vannak.

Magasabb tantárgyakból, különösen a birodalmi és államtudományi tantárgyakból jó sikerrel letett elméleti államvizsgák, továbbá az idegen, nevezetesen a szláv, olasz, angol és francia nyelvek bírása, a felvételnél előnyt nyújtanak.

Azon pályázók, kik a fölvételi vizsgát jó sikerrel kiállják, ideiglenes hadtengerész biztossági növendékekül, 400 frt. évi illetményvel fognak fölvételni; egy évi alkalmazás és az államszámvitel-tanból megkívántató vizsgának jó sikerü letétele után a megürült állomásokra valósságos „növendékekül“ fognak kineveztetni, s s hivatalos eskü letételére bocsátatni, a melytől fogva a számításba jöhető szolgálati idő veendő kezdetét.

A fölvétel iránti folyamodványok, a pályázók által közvetlenül a cs. és kir. közös hadügyminiszterium tengerészeti osztályához intézendők és a következő mellékletekkel szerelendők fel: kereszt- vagy születési levél; a testi alkalmatosság felől egy tudori ranggal bíró katona orvos által kiállított bizonyítvány; a végzett tanulmányokról szóló iskola bizonyítványok; az illetékes közigazgatási vagy rendőri hatóságnak a pályázó

erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványa, végre a pályázó kiskorúsága esetében a szülőknek vagy a gyámnak beleegyező nyilatkozata.

A fölvételi vizsga végett Polába, Bécsbe vagy Triestbe teendő utazás költségeit, a pályázók sajátjukból viselendik.

81 **A cs. és kir. közös hadügyminiszterium**
3—3 **tengerészeti osztálya.**

Pályázat.

A kolos-monostori m. kir. gazdasági tanintézetnél folyó év november hó 1-sőjével betöltendő 12 állami alapítványi és nyolcz intézeti szabad helyre ezennel pályázat nyitattik.

Az állami alapítványi helyekért csak is az erdélyi s kapcsolt részekben, az intézeti szabadhelyekért ellenben a magyar korona országainak bármelyikében született ifjak pályázhatnak.

Felvételi feltételek: legalább 17 éves kor, 6 gymnásiumi vagy 4 reál iskolai osztálynak kitünő sikerrel lett bevégezése, munkára képes egészséges testalkat, s jó erkölcsi magaviselet. Az állami alapítványi helyekért folyamodók, folyamodványukat iskolai és szegénységi bizonyítvány, az intézeti szabadhelyekért folyamodók viszont iskolai és szülők vagyoni állásáról szóló bizonyítvánnyal kötelesek ellátni.

Az állami alapítványi helyekre befogadott ifjak az erdélyi országos alaptól egyenként 150 frt. segélyben részesülnek, s lakást, fűtést s világítást kapnak ingyen, s a tandíj alól vannak felmentve.

A folyamodások folyó év augusztus 5-éig a kolos-monostori m. kir. gazdasági tanintézet igazgatóságához nyújtandók be.

Kolos-Monostor, 1872 július 2-án.

82 3—3 **A z igazgatóság.**

Hirdetmény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy a központi választmány határozata nyomán, a magyarországi országgyűlésre Brassó szabad kir.

városa és vidéke részéről küldendő két követ választására a vidék részére f. év. július 21-ik napja, és a város részére f. év július 22-ik és 23-ik napja tűzetett ki, s hogy az egyszerre nagy számban jelentkező választók által idézhető tolongás kikerültessek, következő előállítási sorozat állított meg:

I. 1872 július 21-kén reggeli 8-tól déli 12 óráig és délután 2-től a vidéki választók azon rendben lesznek megjelenendők, a melyben az egyes helységek választói a választási helyre megérkezendek.

II. 1872 Július 22-ikén a belváros lesz megjelenendő még pedig:

a) reggeli 8 órától déli 12 óráig a Klastrom-utca, Lópiacz, Szent-lélek-utca, Felső- és Alsó-Korház-utca, Felső- és Alsó-Nagy-utca, Széles-utca és Szent-János-utczabeli szomszédtságok.

b) délután 2 órától 6 óráig a Halpiacz, Felső-Uj-utca, Felső-, Középső- és Alsó-Fekete-utca, 1-ső, II-ik, III-ik és IV-ik Vár-utczabeli szomszédtságok.

III. 1872 július 23-ikén és pedig:

a) reggeli 8 órától déli 12 óráig az ó-Brassói és Bolonyai szomszédtságok.

b) délután 2 órától 6 óráig a Bolgárszegi, Mártonfalvi szomszédtságok, valamint a ványolók (derszte) méhkerék, Alsó-, és Felső-Tömös környékében lakó választók.

A választási hely: a brassói városi tanácsház.

A választás titkos szavazás útján történik, oly módon, hogy minden egyes választó czéduláját, mely az általa választott két követ neveit tartalmazza a választó bizottmányhoz beadja.

A kerületi községek és a városi szomszédtságok előljárói felszólítatnak, az illető osztályukbéli választókkal a választás helyen megjelenni, az illető választó személy ugyanazonságát meg-erősítendők.

A felülvizsgált és megállított választói jegyzékek közmegetkintés végett f. év július 6-ikától bezárólag 9 napjáig a tanácsház előcsarnokában a fekete táblán kiteve tartatnak.

Brassó, július 5-én 1872.

A központi választmány

3—3 83 **Brennerberg Ferenc,**
helyettes elnök.